Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26346
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quis istos satiare in solitudine. Et ne dubitet qm
celestis regio solitudo uocet. aperte ibi legis desertu
illa et uocata ubi inducit bonus pastor dimisisse
nonaginta nouem oues in deserto. et requisisse ea
que perierat. Solitudo autem siue desertum ppe uoca
ta est in qua ppter incolas nullus omino tumultus
est. Appetunt s. sci anachoretae solitudinem quasi
quandam paradysum. ymaginem celestis imaginem. ut ex
quiete imaginis meteam quietem ueritatis. In
hac g celi solitudine quis potest electos satiare
panibus. Nisi ille qui potens est. et sem nomen est. qui
ait ego sum panis uiuus. Nisi ille qui ait uenite
ad me omnes qui laboratis ymo triduo me sustinendo
onerati estis. ymo ego reficiam uos in solitudine mea
quietis. Ad hoc g titulum inducunt querentes
discipuli. quis hos potest satiare. Vt agnoscam
potentem. quis meli quia ipse panis. Iste singlariter
panis dr. et unus et idem est in se. et panes pluraliter
et septifariamis in distinctione est. et pspice qd dis
cipuli una interrogatione duo interrogant. quis et
unde. psona sel ymatia. distributuru ydistribuen
tem. Ad que duo respondet ordine prudens dispen
sator. Ad pmum cum pcepit tibe. discumbere super
terram. desiderat. Sollicitamini quis possit. ecce
habetis quis. Ad secm cum septem panes et pisciculos
paucos accipit. qui dicet. qui panes ypisces accipio